

Чулъ за това нѣщо единъ богатъ селянинъ скъперникъ.

Намислилъ той по-голѣмъ подарѣкъ да занесе че по-голѣма награда да получи.

Опекълъ петъ най-тлѣсти гжски и ги занесълъ на сжщия господарь.

— Благодаря ти, съсѣде! — казалъ домакиньтъ, но хайде раздѣли ги между насъ тѣй, че никому хатъръ да не остане!

Селянинътъ гледалъ, гледалъ, мѣрилъ и тѣй, и инакъ — никакъ не излиза! Човѣцитѣ шесть, а гжскитѣ петъ! Стои прѣдъ господаря и се чеше задъ врата.

Повикали пакъ бѣдняка и му казали той да ги раздѣли. Донесли му и ножъ, а той не искалъ. Взелъ една гжска, подалъ я на господаря и госпожата му и рекалъ: „Вие двама и гжската една, ставатъ три!“

Взелъ друга гжска, подалъ я на двѣтѣ момчета и казалъ: „Вие двама и гжската една, ставатъ три!“. Послѣ взелъ още една гжска, подалъ я на двѣтѣ момичета и казалъ: „Вие двѣ и една гжска, ставатъ три!“

Взелъ най-послѣ и останалитѣ двѣ гжски, турилъ ги прѣдъ себѣ си и казалъ: „двѣ гжски и азъ единъ, ставатъ три!“

Браво, браво! казалъ стопанинътъ засмѣно: Насъ подари, и себѣ си не забрави!

Надарилъ го богато съ хлѣбъ и пари и го изпратилъ, а богатиятъ скъперникъ избѣгалъ за срамень.

Руска народна приказка.

